

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 20.02.2023. 14:21:00 n

Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
334-03/23-01/06	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-23-01	0	

13261086

REPUBLIKA HRVAT
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

ni broj: UsII-6/23-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika – specijalista Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja

zastupan po opunomoćenicima, odvjetnicima iz odvjetničkog društva protiv tuženika

Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi obnove spora okončanog presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-338/19-9 od 27. rujna 2019., u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 1. veljače 2023.

r i j e š i o j e

- I. Prijedlog za obnovu upravnog spora se odbacuje.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Ovo rješenje objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovom Sudu podnio prijedlog za obnovu upravnog spora okončanog presudom, poslovni broj: UsII-338/19-9 od 27. rujna 2019., kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/242, urbroj: 376-05-3-19-55 od 23. svibnja 2019. te je naloženo tužitelju da nadoknadi zainteresiranoj osobi, Županijskoj upravi za ceste, Krapinsko-zagorske županije, troškove upravnog spora u iznosi od 3.125,00 kn, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen te je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora.

2. Prijedlog za obnovu spora temelji se na odredbi članka 76. stavka 1. točke 2. i 6. Zakona o upravnim sporovima. U bitnom ističe da je Sud pogrešno zaključio da je Ugovor o korištenju cestovnog zemljišta županijskih i lokalnih cesta na području Krapinsko-zagorske županije sklopljen 14. prosinca 2017. između Županijske uprave za ceste, Krapinsko-zagorske županije (dalje: ŽUC) i tužitelja, raskinut izjavom ŽUC-a od 21. ožujka 2017. Stoga smatra da je time pogrešno razriješeno pravno pitanje o kojem je, u smislu članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta

(dalje: Pravilnik), u vezi sa člankom 160. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima, izravno ovisila odluka o pravima i obvezama stranaka odnosno o kojem je izravno ovisilo donošenje osporene presude i kojom je potvrđeno rješenje tuženika o obvezi plaćanja naknade za pravo puta. Nadalje navodi da je Sud zbog ovakvog pogrešnog zaključka o prestanku trajanja ugovora i nepostojanju drugog prava na temelju kojeg tužitelj ŽUC-u već plaća naknadu za korištenje cestovnog zemljišta pod njegovom upravom, propustio primijeniti odredbu članka 8. stavka 4. Pravilnika. Ističe da je Sud u tijeku postupka utvrdio da je i dalje na snazi predmetni ugovor, tada bi u smislu navedene odredbe zaključio da tuženik nije mogao donijeti osporeno rješenje i naložiti tužitelju plaćanje naknade za pravo puta. Ističe da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: PŽ-3629/22 od 21. studenog 2022., potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, broj: P-1850/21 od 14. lipnja 2022. te je utvrđeno da je raskid ugovora 14. prosinca 2007., kojeg je ŽUC izjavio u svojoj izjavi od 21. ožujka 2017. neosnovan i bez pravnog učinka, da je predmetni ugovor na snazi i da je ŽUC temeljem istog dužan primati ispunjenje tužiteljevih novčanih obveza. Navodi kako je iz svega razvidno da su njegova prava i obveze zasnovane tim ugovorom i dalje na snazi te u smislu članka 8. stavka 4. Pravilnika i članka 63. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama ima pravo na mirno uživanje prava korištenja cestovnog zemljišta za potrebe EKI temeljem ugovora, a što uključuje i obvezu plaćati naknadu točno onako kako je ona njime utvrđena, a ne na temelju prava puta i predmetnog rješenja. Takva pravna stajališta koja se tiču odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika, isključuju (zabranjuju) tuženiku da u okviru upravnog postupka odlučuje o naknadi, ako između stranaka postoji neko drugo pravo na temelju kojeg infrastrukturni operator vlasniku nekretnine plaća naknadu za njegovo korištenje. Tužitelj ističe je Sud kod donošenja odluke trebao uzeti u obzir načela Zakona o obveznim odnosima koja se tiču dispozitivnih pravnih normi iz članka 11. tog Zakona te pored tih pravila, uzeti i pravila koja su propisana posebnim pravnim uređenjem koja se odnose na ovo pravno područje, i to prije svega odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika. Također ističe da je zakonodavac donošenjem odredbe iz članka 63. stavka 8. novog Zakona, upravo potvrdio ono što je i ranije proizlazilo iz odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika, ali je isto sada jasno deklarirano i samim Zakonom, kako bi se otklonila svaka dvojba o primjeni navedenog Pravilnika kao podzakonskog propisa. Tužitelj također upućuje na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske u odnosu na ocjenu zakonitosti Zakona o cestama, pa iz svih naprijed navedenih razloga predlaže ovom Sudu da dopusti obnovu spora, raniju presudu ovoga Suda stavi izvan snage, te poništi točke III. do VII. rješenja tuženika i naloži tuženiku da mu nadoknadi troškove ovog spora. Nadalje, tužitelj je predložio i da se održi rasprava pred ovim Sudom.

3. Odredbom članka 76. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) propisano je da spor okončan presudom obnovit će se na prijedlog stranke, ako se presuda temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili drugo javnopravno tijelo o tom je pitanju poslije odlučilo u bitnim točkama drukčije. Točkom 6. je propisano da će se spor okončan presudom obnoviti na prijedlog stranke, ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojeg bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem sudskom postupku.

4. Odredbom članka 77. stavka 1. ZUS-a propisano je da će sud odbaciti prijedlog rješenjem ako utvrdi da je prijedlog podnijela neovlaštena osoba ili da je prijedlog nepravodoban ili da stranka nije učinila vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu.

5. Prema ocjeni ovoga Suda, u konkretnom slučaju tužitelj nije učinio vjerojatnim osnovu za obnovu spora propisanu člankom 76. stavkom 1. točkom 2. i točkom 6. ZUS-a.

6. Naime, u postupku čiju obnovu tužitelj traži koji je okončan presudom ovoga Suda, poslovni broj: UsII-338/19-9 od 27. rujna 2019. radilo se o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visini naknade za pravo puta u smislu odredbi Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.). U navedenoj presudi izraženo je stajalište da tužitelj nesporno raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI, za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je izradio tužitelj i koji je sastavni dio rješenja.

7. Nadalje, u navedenoj presudi izraženo je i pravno stajalište da u postupku utvrđivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta, o kojem postupku je riječ u konkretnom slučaju, sama izjava otkaza ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade za pravo puta u ovom postupku.

8. Dakle, budući da se u konkretnom slučaju ne radi o postupku u smislu članka 8. stavka 4. Pravilnika, niti je rješenje tuženika koje je tužitelj osporavao u postupku čija se obnova traži doneseno na temelju te odredbe, stoga ni ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu članka 55. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09.) bez kojeg rješavanja ne bi bilo moguće riješiti upravnu stvar utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a posljedično tome i odrediti naknadu za pravo puta.

9. S obzirom na navedeno, presuda drugih sudova, pa i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na kojoj tužitelj temelji svoj prijedlog za obnovu upravnog spora, a u vezi otkaza Ugovora o korištenju cestovnog zemljišta županijskih i lokalnih cesta na području Krapinsko-zagorske županije, prema ocjeni ovoga Suda ne dovode do drukčijeg rješenja predmetne upravne stvari.

10. Slijedom svega navedenog proizlazi da tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje okolnosti za obnovu spora iz navedenih razloga, a niti tužitelj iznosi nove činjenice i dokaze koje bi u smislu točke 6. stavka 1. članka 76. ZUS-a mogle dovesti do drukčijeg rješenja ove stvari.

11. Nadalje, ističe se da nije pravno odlučno pozivanje na novi Zakon o elektroničkim komunikacijama, temeljem kojeg nije ni doneseno ranije osporeno rješenje tuženika. Ujedno nije odlučno niti pozivanje na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske.

12. Slijedom svega navedenog proizlazi da tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu upravnog spora iz razloga koje tužitelj navodi pa je trebalo njegov prijedlog za obnovu spora odbaciti na temelju odredbe članka 77. stavka 1. ZUS-a.

13. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova sa sastava prijedloga za obnovu upravnog spora je odbijen, sukladno članku 79. stavku 4. ZUS-a, jer tužitelj nije uspio u sporu.

U Zagrebu, 1. veljače 2023.

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=40C1158415448522D8133363133333800303638
OU=Signature
S=Turčić
G=Blanka
CN=Blanka Turčić